

Marton Gergely: „A balszerencsénket szeretnénk itt felejtetni Franciaországban”

Az M-F Motorsport 16 éves versenyzője, Marton Gergely hétvégén egyedüli magyar indulóként képviselte hazánk autósportját a Rallycross Challenge Europe versenysorozat franciaországi Circuit de Kerlabo pályán rendezett fordulóján, ám a technika ördöge ezúttal meggátolta őt tehetsége kibontakoztatásában, így a remélt pontszerzés most elmaradt.

Tévedni emberi dolog, hibázni is emberi dolog. De a legnehezebb az életben talán azt elfogadni, amikor az ember mindent elkövet egy cél megvalósítása érdekében, és önhibáján kívül érik folyamatos balszerencsés történések. Amikor tudja, hogy mindent megtett, amit megtehetett, rajta tényleg nem múlt semmi, és a végeredmény mégis rossz. Ez az, ami kifelé mindig magyarázkodásnak vagy kifogásnak tűnik, és csak az tudja, hogy nem az, aki a saját bőrén érzi.

„Sors bona, nihil aliud” – volt Zrínyi Miklós mottója, azaz „Jó sorsot/Jó szerencsét, semmi más”. Az M-F Motorsport is ezt kívánja a 2014-es versenyszezon idei balszerencse-áradata után, amely a most hétvégi, franciaországi Cohiniacban rendezett Rallycross Challenge Europe futamon csúcsosodott ki.

A 2013-as esztendő SuperNational abszolút és géposztály magyar bajnoka, Marton Gergely a hétvégét megelőzően a 3. helyet foglalta el a rangos európai versenysorozat összesített pontversenyében, a Super1600-as kategóriában, ám az idei év nagy részében tapasztalt balszerencséje sajnos a jó 2000 kilométeres úton is elkísérte őt és csapatát Franciaországba.

Szombaton a szabadedzésen még minden rendben ment, az első előfutam rajtjánál viszont minden előjel nélkül elszállt az erő a Skodából, így Gergő elővigyázatosságból, a nagyobb kárt megelőzendő, inkább félre állt. A második előfutam előtt a csapat körültekintően átvizsgálta az autót, de a hiba forrását ilyen rövid idő alatt nem tudták megtalálni. Bakon megjáratták az autót, úgy minden

jónak tűnt, úgyhogy Gergő felállt a rajtrácsra. A rajt után viszont ismét ugyanaz a probléma jelentkezett, mint az első előfutamban. Az autó különös hangot adva, erejét veszítve poroszkált a pályán, Gergő körhátrányban bár, de becsületből végigszenvetde a távot, hogy legalább azokat megelőzze, akik kiestek. Nem volt mese, menteni kellett a menthetőt a második napra.

Este a csapat ismét szétszedte az autót, és sikerült is beazonosítaniuk a problémát. A katalizátor mozdult ki a helyéről, és szorult bele a kipufogóba, ezért ment el az erő az autóból. A korábbi Európa-bajnok Roman Castoral a magyar csapat segítségére sietett a bajban, és kölcsönadta pótkatalizátorát, amit a srácok beszerelhettek a Skodába, így Gergőnek esélye nyílt a vasárnapi folytatásra. A nap korábbi részében egyébként Castoralnak is volt gondja, a differenciálmű hibásodott meg Opeljében, még a szabadedzésen, melynek láttán az M-F Motorsport szerelői nyomban a szimpatikus cseh versenyző segítségére siettek, és kétkezi munkájukkal segítették a gyorsabb helyreállítást. Akkor még nem is gondolták, hogy ilyen hamar szükségük lesz nekik is Castoral segítségére, és a cseh kérés nélkül, önként hozza majd oda nekik pótkatalizátorát. Bármilyen balszerencsés is volt ez a hétvége, mindenki meg tudott maradni embernek, és éppen az ilyen apró, a külső szemlélők által sokszor láthatatlan momentumok éneklék meg a rallycross és a sport talán legszebben csengő himnuszát.

„Jó tett helyében jót várj” – tartja a mondás, melynek igaza a rallycross nagy családján belül ismét beigazolódott. A probléma tehát elhárítva, a csapat lapozott egyet a füzetben, és Gergő vasárnap újult erővel és motivációval vágott neki a versenynek, ami számára ekkor kezdődött csak igazán. A harmadik előfutam problémamentesen zajlott! És mivel problémamentesen zajlott, így Gergő és a Skoda egyből felvette a versenyt a külföldi versenyzőkkel és versenytechnikákkal szemben. Saját futamában a 2. helyen ért célba, több helyi menőt is megelőzve, ami összességében a 10. helyre volt elég.

A negyedik és egyben utolsó előfutamban még egy hasonló eredményre lett volna szüksége ahhoz, hogy bejusson az elődöntőbe, ám ez végül egy féltengelytörés miatt megghiúsult. Már a rajtnál megadta magát az alkatrész, Gergőnek ismét esélye sem volt a bizonyításra. Úgy pedig nehéz. Pontosabban fogalmazva: lehetetlen!

A magyar versenyző nem jutott be az elődöntőbe, nem szerzett pontot, olyan, mintha ki se utazott volna a csapat Franciaországba. Nehéz ilyenkor pozitívumokat találni. A harmadik előfutam jó volt, ott látszott, hogy Gergő a világ legerősebb nemzeti bajnokságában is megállná a helyét és nem hozna szégyent senkire. A többit viszont el kell felejteni, és dolgozni kell azon, hogy a sok-sok biztató részeredmény végre összeálljon egy nagy egésszé, és pozitív végeredmény váljon belőle.

Amit tudunk, hogy tavaly minden sikerült a csapatnak, és Gergő első felnőtt rallycross-os évében rögtön magyar bajnok lett a SuperNational kategóriában. Azóta ő és a csapat is csak fejlődött. Tehát, amiben most benne vannak, az csak a balszerencse eredménye. Aminek előbb-utóbb fordulnia kell. Reméljük, most már inkább előbb, mint utóbb.

Marton Gergely (Super1600, Skoda Fabia Mk1)

„A szabadedzést és a warm up-ot leszámítva összesen négy kört tudtam megtenni versenytempóban ezen a hétvégén, ennyi volt egy előfutam távja. Ez így igazából tényleg csak egy kóstoló volt, nem igazán váltunk a részeseivé ennek a versenynek. Nagyon sajnálom, hogy így alakult, mert nagyon fel voltam spannolva, és úgy érzem, képes lettem volna elődöntőbe jutni, onnan pedig már bármi lehetett volna. Mindenkin látom a csapatban, hogy mennyire igyekeznek, és hogy mindig mindent megtesznek, hogy egy tökéletesen felkészített autóval álljak rajthoz minden egyes futamban. A srácok most is remek munkát végeztek, nagyon

sok problémánk volt, de mindet gyorsan és hatékonyan elhárították. Az új fejlesztéseink is bejöttek, amikkel készültünk, de sajnos néhány újabb probléma megint felütötte a fejét. Lassan most már a végére érünk az alkatrészeknek, amik elromolhatnak, és bízom benne, hogy most már tényleg sikerül kinőni a gyerekbetegségeket. Tudom, hogy mi mindent megtettünk, amit meg lehetett, ezért most ezt együtt el kell fogadnunk valahogy csapatként, és megpróbálni tanulni belőle. Tudjuk, hogy nem mi hibáztunk, hanem egyszerűen balszerencsések voltunk egy alkatrésszel, ami pont most lett kicserélve az autóban. Bosszantó, de ezen már változtatni nem tudunk, úgyhogy próbálunk továbblépni, és csak a jövőre koncentrálni. Jó sokat utaztunk, hogy itt legyünk ezen a versenyen. Most megyünk haza, de a balszerencsénket szeretnénk itt felejtetni, a jó messzi Franciaországban.”

Fodor György, csapatfőnök

„Nehéz most mit mondani. Nem sikerült annyit tanulnunk ezen a hétvégén, mint szerettünk volna. Itt volt egy nagyon erős mezőny, nagyon jó ellenfelekkel, nemzetközi szinten is top versenytechnikákkal, és jó lett volna egy problémamentes versenyen összemérni velük az erőnket, és közben tanulni, tanulni, tanulni. A részeredmények biztatóak voltak, amikor ment az autó, akkor Gergő ott tudott lenni a sűrűjében, és fel tudta venni a versenyt a francia ellenfelekkel szemben. Ez jó, de idénre már őszintén szólva elégünk van a sok részeredményből, jobb lenne most már, ha a végeredményekben is megmutatkozna a sok-sok befektetett munka és energia. Köszönöm fiatal mérnökeinknek a rengeteg munkát, és Gergőnek, hogy ilyen türelmesen és érett módon viseli azt, amit egy versenyzőnek a legnehezebb elviselnie: amikor önhibáján kívül esik el egy bizonyítási lehetőségtől. Ezt most el kell fogadni, és menni kell tovább a céljaink megvalósítása felé.”

